

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619207393
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7619207393.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej v právnej veci navrhovateľky N. Č. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v C. č. XX proti povinnému I. Č. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu v C. č. XXX v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves z 29.1.2020 č.k. 7Pc 27/2019-17 a o námietke zaujatosti takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

Sudkyne Okresného súdu Spišská Nová Ves JUDr. Darina Puklušová a JUDr. Jana Gargulová sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 7Pc 27/2019.

Sudcovia Okresného súdu Spišská Nová Ves JUDr. Stanislava Semanová, JUDr. Radoslav Baláž, JUDr. Blažena Fedorková, JUDr. Denisa Hiščáková, JUDr. Richard Klimek, PhD., JUDr. Katarína Šťastná a JUDr. Júlia Weiserová nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 7Pc 27/2019.

Návrhu navrhovateľky na príkázanie veci nevyhovuje.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením odmietol podanie navrhovateľky s poukazom na ust. § 129 ods. 1 až 4 CSP a uviedol, že navrhovateľka podala 12.12.2019 na súde podanie, ktorým žiadala o zvýšenie výživného zo strany jej otca. Toto podanie však bolo čiastočne neúplné a absentovali v ňom viaceré zákonné náležitosti podania ako takého, ale aj žaloby, ako podania vo veci samej. Uznesením z 20.12.2019 č.k. 7Pc 27/2019-6, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.1.2020 súd uložil navrhovateľke doplniť podanie o dôkazy, na ktoré odkazuje v návrhu, zároveň navrhovateľku vyzval, aby opravené a doplnené podanie aj s prílohami predložila s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá zo strán obdržala jeden rovnopis, v súlade s ust. § 127 ods. 1 a subsidiárne § 132 ods. 1 CSP v lehote do 15 dní od doručenia uznesenia pod následkami odmietnutia podania. Navrhovateľka uznesenie prevzala 10.1.2020. Následne súdu doručila 24.1.2020 návrh v jednom vyhotovení a dôkazy v počte 20 strán tiež v jednom vyhotovení. Vzhľadom na to, že navrhovateľka ku dňu vydania tohto uznesenia nespĺnila súdom uloženú povinnosť predložiť svoje podanie s potrebným počtom rovnopisov aj s prílohami v stanovenej lehote, súd v súlade s ust. § 129 ods. 3 CSP jej podanie odmietol. Ďalej uviedol, že navrhovateľka vo svojom písomnom podaní z 22.1.2020, ktoré bolo doručené súdu 24.1.2020 uviedla, že vznáša námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi z dôvodov, o ktorých sa dozvedela od matky N. E. už pri podaní návrhu. Súd poukázal na ust. § 53 ods. 1 CSP a konštatoval, že navrhovateľkou podaná námietka zaujatosti voči zákonnému sudcovi bola podaná po zákonnej 7-dňovej lehote, preto k nej súd v tomto konaní neprihliadal, keďže navrhovateľka sa o dôvode na vylúčenie sudcu mala dozvedieť už pri podaní návrhu.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, v ktorom namietala, že súd sa vôbec nezaoberal vznesenou námietkou zaujatosti voči sudkyňi JUDr. Darine Puklušovej, ktorá už bola v minulosti viacnásobne vylúčená z prejednávania a rozhodovanej aj v tejto veci. Zo strany sudkyne došlo aj k porušeniu ust. § 50 ods. 1, 2 CSP. Ďalej namietala, že jej nebolo doručené poučenie o procesných právach a povinnostiach v zmysle § 160 ods. 1, 2 CSP, čo tiež svedčí o zaujatosti sudkyne. Súd zároveň nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, keď jej podanie odmietol napriek tomu, že z ust. § 129 ods. 3 CSP vyplýva, že podanie nemožno odmietnuť, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. Má za to, že neboli splnené procesné podmienky na odmietnutie jej podania s poukazom na § 161 ods. 3 CSP, z ktorého vyplýva, že ak ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie, pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie. Už v samotnom podanom návrhu uviedla, že jej príjem z výživného v sume 130 € nepostačuje na pokrytie jej základných životných potrieb a nie to ešte na vyhotovenie takého množstva fotokópií písomných materiálov požadovaných súdom. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň jej súd znemožnil uplatňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu na nové konanie a rozhodnutie a zároveň, aby odňal vec Okresnému súdu Spišská Nová Ves a prikázal inému súdu z dôvodu vhodnosti. Zároveň si uplatňuje celú náhradu trov celého konania.

3. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

4. Podľa § 389 ods. 1 písm.d/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

5. Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,
a/ ktorému súdu je určené,
b/ kto ho robí,
c/ ktorej veci sa týka,
d/ čo sa ním sleduje a
e/ podpis.

6. Podľa § 25 CMP v návrhu na začatie konania sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie účastníkov, ich zástupcov, ak ich majú, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a musí byť zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha.

7. Podľa § 26 ods. 1 CMP navrhovateľ je povinný pripojiť k návrhu listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak je splnenie povinnosti uvedenej v odseku 1 spojené s nepomernými ťažkosťami, postačí, ak účastník označí v návrhu listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva.

8. Podľa § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

9. Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 CSP v spojení s § 66 CMP a dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré súd podanie navrhovateľky odmietol, neexistovali, preto uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm.d/ CSP zrušil.

11. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že navrhovateľka podala 12.12.2019 návrh na zvýšenie výživného od povinného otca, z ktorého je zjavné, ktorému súdu bol návrh určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a obsahoval aj podpis. Vzhľadom na to, že ide o konanie spadajúce do režimu Civilného mimosporového poriadku, náležitosti návrhu bolo potrebné skúmať podľa § 25 CMP, pričom návrh navrhovateľky zjavne obsahuje i tieto náležitosti, nakoľko označila účastníkov konania, opísala rozhodujúce skutočnosti, označila dôkazy na ich preukázanie a uviedla, čoho sa domáha. Jediným nedostatkom návrhu bolo, že navrhovateľka nepredložila potrebný počet rovnopisov a opomenula pripojiť dôkazy, na ktoré v návrhu poukazuje.

12. Súd prvej inštancie vyzval navrhovateľku uznesením z 20.12.2019 č.k. 7Pc 27/2019-6, aby v lehote 15 dní doplnila podanie o dôkazy, na ktoré odkazuje v návrhu a predložila potrebný počet rovnopisov aj s prílohami, pričom ju však nesprávne poučil podľa § 129 ods. 3 CSP, že ak nedoplní podanie v stanovenej lehote, následne jej podanie odmietne.

13. Z ust. § 125 ods. 3 CSP vyplýva, že ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Navyše z ust. § 129 ods. 3 CSP vyplýva, že súd môže podanie odmietnuť len v prípade, ak je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať.

14. Navrhovateľka podaním doručeným 24.1.2020 predložila ďalší návrh, ako aj prílohy, a to potvrdenie o návšteve vysokej školy, doklady o lekárskech vyšetreniach, prevodné príkazy, bločky, doklady o cestovnom, nákladoch na očné optiku v počte 21 strán formátu A4. Rovnako pripojila aj rozsudok, ktorého zmeny sa domáha.

15. Odvolací súd preto dospel k záveru, že dôvody pre odmietnutie podania - návrhu na začatie konania dané neboli, nakoľko nepredloženie potrebného počtu rovnopisov a príloh nie je takým nedostatkom, pre ktoré by nebolo možné v konaní pokračovať.

16. Navrhovateľka zároveň 24.1.2020 spolu s doplneným návrhom podala aj námietku zaujatosti voči sudkyňi JUDr. Darine Puklušovej, v ktorej uviedla, že už pri podaní návrhu sa dozvedela od svojej matky N. E., že táto sudkyňa má obzvlášť negatívny vzťah k rodine, čo sama priznala svojimi vyjadreniami a dôkazom je množstvo uznesení Okresného súdu Spišská Nová Ves i Krajského súdu Košice o jej vylúčení z rozhodovania.

17. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení poukázal na § 53 ods. 1 CSP a uviedol, že navrhovateľkou podaná námietka zaujatosti bola podaná po zákonnej 7-dňovej lehote, preto na ňu v tomto konaní neprihliadal.

18. Odvolací súd uznesením z 12.5.2020 č.k. 7Co 7/2020-57 vrátil vec súdu prvej inštancie ako predčasne predloženú, keďže dospel k záveru, že zotrúvanie na zákonnej 7-dňovej lehote pre uplatnenie námietky zaujatosti v tomto prípade nie je v súlade s ústavnoprávnym princípom práva na spravodlivý súdny proces so zreteľom na to, že navrhovateľka nebola súdom poučená o jej procesných právach a povinnostiach, a teda ani o možnosti vzniesť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorému bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie, teda nebola poučená ani o zákonnej lehote, v ktorej je potrebné námietku zaujatosti vzniesť, ďalej o tom, aké náležitosti má námietka zaujatosti obsahovať a z akých dôvodov je možné túto námietku vzniesť. Odvolací súd takto dospel k záveru, že bez vyjadrenia zákonnej sudkyne k námietke zaujatosti, ako aj vyjadrenia ostatných sudcov, ktorí podľa rozvrhu práce môžu prejednávať a rozhodovať veci vedené v agende „Pc“ nie je možné o odvolaní navrhovateľky a jej ďalších návrhoch v odvolacom konaní rozhodnúť.

19. Zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená JUDr. Darina Puklušová vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedla, že navrhovateľku osobne nepozná, avšak z odôvodnenia neúplného návrhu zistila, že je dcérou N. E. a nevlastnou dcérou Ing. I. E., manžela N.Y. E., ktorý na Okresnom súde Spišská Nová Ves bol účastníkom mnohých konaní, v ktorých bola z prejednávania a rozhodovania vecí vylúčená, a

to uzneseniami Krajského súdu v Košiciach 5NcC 56/2017, 1D 123/2009, 11NcC 8/2007, 6NcC 8/2008, 1C 123/2006 v spojení s 3NcC 48/2013, ako aj v iných konaniach vedených na Okresnom súde Spišská Nová Ves. Vzhľadom na to, že navrhovateľka vznáša námietku zaujatosti voči jej osobe práve z dôvodu, že má obzvlášť negatívny vzťah k jej rodine a vzhľadom na vyššie citované uznesenia a predovšetkým na tú skutočnosť, že voči jej otcovi Ing. I. E. naďalej z jej strany pretrvávajú dôvody na vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci, v ktorých je účastníkom konania a vzhľadom na skutočnosti popísané v neúplnom návrhu voči jej osobe existujú pochybnosti o jej nezaujatosti pri rozhodovaní a prejednávaní danej veci, nie je predpoklad, aby mohla vo veci objektívne rozhodnúť.

20. Z vyjadrení ďalších sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves vybavujúcich agendu „Pc“ vyplýva, že JUDr. Radoslav Baláž, JUDr. Blažena Fedorková, JUDr. Richard Klimek, PhD., JUDr. Júlia Weiserová sa necítia byť vo veci zaujatí. JUDr. Stanislava Semanová uviedla, že vo veci sa necíti zaujatá, vo veci navrhovateľky konala, koná aj vo veci, v ktorých účastníkom konania je Ing. I. E., ako aj matka navrhovateľky, pričom menovaní opakovane namietali jej zaujatosť, avšak doposiaľ z rozhodovania vylúčená nebola. JUDr. Denisa Hiščáková uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá, nakoľko účastníkov konania nepozná. Pre úplnosť uvádza, že ako sudkyňa konala vo viacerých veciach, v ktorých účastníkmi boli matka navrhovateľky a jej manžel, ktorí opakovane napádali každé, aj procesné rozhodnutie súdu, pričom ju označovali za nekompetentnú a zaujatú. JUDr. Katarína Šťastná uviedla, že vo veci sa necíti zaujatá, účastníkov nepozná, koná vo veci, kde je účastníkom Ing. I. E. (manžel matky navrhovateľky) a kde opakovane namieťa jej postup a cíti voči nej nedôveru (konanie 13C 80/2012). Keďže navrhovateľka poukazuje na negatívny vzťah k jej rodine, ona poukazuje na nedôveru, ktorú voči nej má rodina navrhovateľky - Ing. I. E.. JUDr. Jana Gargulová vo vyjadrení uviedla, že vo veci sa cíti byť zaujatá, v minulosti vo veciach matky navrhovateľky a jej nevlastného otca bola z rozhodovania vylúčená, ako je to citované vo vyjadrení konajúcej sudkyne.

21. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

22. Krajský súd posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti sudcov z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ust. § 49 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to 1. k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci alebo 2. k účastníkom konania, ktorý vzťah by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim alebo 3. k zástupcom účastníkov konania, ktorý vzťah by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2. Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávaní veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej možnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

23. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania veci buď na návrh účastníka súdneho konania (§ 52 ods. 1 CSP), alebo na základe návrhu (oznámenia) samotného sudcu (§ 50 ods. 1 CSP). Obsahom práva na prejednanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je len povinnosť (nadiadenej) súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 ods. 1 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (článok 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ktorá je uvedená ústavným zákonom č. 23/1991 Zb., článok 48 ods. 1 Ústavy SR uverejnenej pod č. 460/1992 Zb.),

je potrebné trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenj veci možno iba výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo. Pri posudzovaní týchto dôvodov v konkrétnej situácii je nutné prihliadať aj na rozsiahlu a inštruktívnu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) k danej problematike.

24. ESLP pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (napr. Piersack proti Belgicku). Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k účastníkom konania prípadne k ich zástupcom. Významné z tohto hľadiska je, či sudca myslel pro foro interno. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (napr. Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce však nie je subjektívne stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania nezaujatosti, to znamená, že nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku). Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanej veci a k účastníkom konania, resp. aj k ich zástupcom. Posúdenie nestrannosti sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti resp. necíti byť zaujatý, ale v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti resp. nezaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania je objektívne oprávnená. V každom jednotlivom prípade je potrebné rozhodnúť, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar proti Spojenému kráľovstvu), teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Je potrebné brať zreteľ na skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti; preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre ESLP nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k danej veci, účastníkom alebo k ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranné (napr. I.ÚS 332/08).

25. Existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či existujú preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybnosti o nestrannosti sudcu (napr. Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietat zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú.

26. Z uvedenej judikatúry ESLP a ústavného súdu možno vyvodit, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje.

27. V preskúmvanej veci, pokiaľ ide o subjektívne, ale aj objektívne kritérium nestrannosti, existuje pochybnosť o nezaujatosti len sudkyň JUDr. Dariny Puklušovej a JUDr. Jany Gargulovej, u ktorých z hľadom na ich vyjadrenia existujú pochybnosti o ich nezaujatosti, ktoré im zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo s poukazom na to, že sudca môže byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci len v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k veci, k účastníkom, ich zástupcom alebo zúčastneným osobám dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranné. Nadriadený súd preto rozhodol, že jednak zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená JUDr. Darina Puklušová, ako aj

ďalšia sudkyňa Okresného súdu Spišská Nová Ves JUDr. Jana Gargulová sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania v tejto veci.

28. Z vyjadrení ostatných sudcov, ktorí podľa rozvrhu práce môžu vybavovať agendu „Pc“ však odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by z hľadiska objektívneho, ale ani subjektívneho zakladali relevantnú obavu z nedostatku ich nezaujatosti. Pretože nadriadený súd u týchto sudcov nezistil naplnenie predpokladov v zmysle § 49 ods. 1 CSP, rozhodol, že ostatní sudcovia uvedení vo výroku tohto uznesenia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania v tejto veci.

29. Podľa § 39 ods. 1 CSP, ak nemôže príslušný okresný súd alebo krajský súd o spore konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení, musí byť spor prikázaný inému súdu tej istej inštancie. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia na opakované návrhy strán súd neprihliada.

30. Vzhľadom na to, že ďalších sedem sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktorí podľa rozvrhu práce tohto súdu môžu vybavovať agendu „Pc“ nebolo vylúčených z prejednávania a rozhodovania tejto veci, nebol dôvod, aby nadriadený súd prikázal vec inému súdu z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov tohto súdu podľa § 39 ods. 1 CSP.

31. Navrhovateľka v podanom odvolaní sa domáhala prikázaní veci inému súdu, i keď uvádzala, že z dôvodu vhodnosti, avšak vzhľadom na obsah jej odvolania je zrejmé, že sa domáhala prikázaní veci z dôvodu nutnej delegácie, teda vylúčenia všetkých sudcov. Keďže neuviedla žiadne iné dôvody, ktoré by odôvodňovali záver, že iný súd je vhodnejší na prejednanie tejto veci, pričom účelom inštitútu prikázaní veci z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečiť hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci, odvolací súd návrhu navrhovateľky na prikázaní veci z dôvodu vhodnosti nevyhovel. V tomto smere odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dôvod delegácie musí mať vždy výnimočný charakter, keďže ide o výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR) a zároveň súd musí vždy vziať do úvahy aj prípadné dôsledky navrhovanej vhodnej delegácie a starostlivo skúmať, či delegovaním veci inému súdu nedôjde iba k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhého účastníka konania. Navrhovateľka v konečnom dôsledku ani neuvádzala, ktorý iný okresný súd by bol na prejednanie tejto veci vhodnejší.

32. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).